Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
maig 2011

la Burxa

periòdic de comunicació popular

núm. 151

VIA CONNECTORA DE PALMA

Els moviments socials, veïnals i ecologistes de Palma, i Mallorca en general, s'oposen al nou projecte de Via Connectora, que abans rebia el nom de Segon Cinturó i afecta la perifèria de la ciutat i els pocs nuclis rurals que hi queden. **Pàgina 11**

El Parèntesi estrena secció

PÀGINES CENTRALS

Aquest mes de maig podreu llegir un Parèntesi una mica canviat. S'acomiada de la petita secció «A l'escalfor del radiador», els microrelats de la Mireia Pui, i dóna la benvinguda a «Ras i curt», un nou espai que demana la participació de totes vosaltres. Comentaris o frases cèlebres, satíriques, punyents, d'actualitat, i memorables; refranys, poesies curtes... Si creieu que hi ha una cita d'algú que trobeu que encaixa bé amb els temps que corren o que s'adiu al mes en què es publicaria, endavant! Envieu-nos-la a: laburxa@gmail.com, i en properes burxes ho trobareu publicat.

Dues cases desallotjades durant l'abril a Sants i Hostafrancs

La Guàrdia Urbana anava entrant i sortint pel forat de la casa situada al carrer Vallespir. **ALBERT GARCIA**

El mes d'abril ha estat un mes negre per a les okupacions del barri. Primer fou la casa alliberada l'Encoberta, situada al carrer de la Creu Coberta, 146. A les 6 del matí els Mossos d'Esquadra muntaren un gran dispositiu al davant de la casa, on s'hi va anar acostant gent per donar suport a les persones que estaven dins l'edifici. L'operació es va allargar fins passades les 9 del matí, després d'algunes cor-redisses i d'agressions amb les porres per part de la policia.

D'altra banda, el 22 d'abril sobre les 4 de la tarda es va dur a terme el desa-llotjament d'una altra casa okupada al carrer Vallespir, 16. Aquest desallotjament va anar a càrrec dels UPA de la Guàrdia Urbana, després de moments de confusió sobre quin cos de seguretat havia de dur a terme el denonament. Una trentena de persones es concentraren al carrer i, finalment, els joves van sortir pel seu propi peu i van ser identificats per la policia. **Pàgina 3**

Cultura

Sant Jordi amb novetats

PÀGINA 10

Sant Jordi ha arribat aquest any amb interessants propostes literàries. La Ciutat Invisible se'n va fer ressò amb diverses presentacions de diferents obres, amb temàtiques diverses com el moviment veïnal o la física quàntica explicada als joves.

En moviment

L'1 de maig als barris rics

PÀGINA 8

La manifestació convocada pels moviments socials en motiu del Primer de Maig va sortir des dels Jardinets de Gràcia i va pujar fins als barris alts de la ciutat com Sarrià i la Bonanova. La marxa va acabar davant de l'Hospital Clínic on es va llegir un manifest.

Rubén Peris

Amb motiu del centenari de la Volta Ciclista a Catalunya entrevistem al seu president.

L'educació també es retalla

Els professionals de l'educació i els sindicats d'aquest ram estan en peu de guerra davant les retallades que vol imposar el Departament d'Ensenyament. La gran queixa del sector és que si l'alumnat ha de créixer en 15.000 alumnes, no és possible que es deixin de contractar docents, ja que no es podran cubrir baixes, jubilacions, l'atenció a l'alumnat serà deficient, etc. Ja s'han dut a terme diverses mobilitzacions i protestes per reclamar al govern i a la consellera que escoltin les demandes que es fan des de sindicats i centres educatius. A Sants les places d'escola pública escassegen i les de l'escola bressol també, fet que s'agreujarà encara més amb les retallades que s'han proposat. **Pàgina 4**

Opinions

Editorials

En plena crisi: retallades

Estem vivint uns temps difícils i complicats, i no sembla que al govern li preocupi gaire.

El govern "dels millors" va fort i poc després dels seus primers 100 dies ja van començar a treure's la màscara (si l'havien dut algun cop) i van anunciar retallades a dojo. Àmbits tan bàsics com la sanitat, l'educació o els serveis socials es veuran afectats per la reducció de pressupostos. I això vol dir tancar quiròfans, cloure plantes senceres d'hospitals, no contractar més personal docent als centres educatius, reduir els gastos el adquisició de llibres per a les biblioteques públiques, deixar de banda la gent més desfavorida... Les persones que conformem el teixit social dels nostres barris hem de sumar-nos a les demandes i queixes dels professionals, perquè si es compleixen les previsions dels metges i els mestres, per exemple, ens esperen anys de serveis públics precaris i criatures sense l'atenció i l'educació que es mereixen i necessiten. Aquest govern "dels millors" no ens pot fer creure que la crisi l'hem de pagar nosaltres, perquè nosaltres no l'hem creat. I no s'està demanant la lluna, s'estan demanant uns serveis públics de qualitat i a l'abast de tothom.

Primer de Maig units!

Des de LA BURXA volem mostrar la nostra solidaritat amb totes les persones que el Dia del Treball van sortir al carrer per dir prou a les mesures d'aquest govern liberal. Units defensant els nostres drets!

Ara més que mai, davant les retallades del govern, hem de defensar els nostres drets, no deixar perdre el que hem guanyat durant tants anys de lluita. Hem de recuperar aquesta data com la jornada de lluita contra els que volen que la crisis la paguem entre tots i totes les treballadores. Davant de les polítiques conservadores i neoliberals dels nostres governs estem obligats a plantar cara, no deixar que aquest dia es converteixi en un simple record d'allò que va succeir en un moment de la història, en discursos buits immobilistes com pretenen els sindicats pactistes, la patronal i els grans partits. Pel Primer de Maig recuperem el carrer per reclamar el que és nostre.

Opinió

Quan la cultura és mercaderia

Mercè Esteban

La cultura es nodreix de la creativitat i la llibertat i es construeix a partir del pensament crític i abstracte i de les emocions que l'acompanyen, conceptes que per definició no poden sotmetre's a les lleis del mercat sense perdre la seva naturalesa.

No es concep així, però en aquesta societat on la cultura, i l'oci en general, s'han convertit en un producte que ha de ser venut i comprat per produir un benefici econòmic. Aquesta submissió al mercantilisme però, ha conduït a una situació de deteriorament, ja que la cultura s'ha acabat reduint a l'assistència a espectacles, al teatre, a la visita a monuments i museus, etc., i s'ha bandejat tant la popular i la festiva, o les manifestacions artístiques no regulades, entre d'altres.

Aquest aspecte incita a l'aparició de cultura massiva sense solidesa intel·lectual ni artística, per tal de poder vendre's a qualsevol preu; i provoca una segmentació de la població pel que fa al seu accés, amb la consegüent marginació de les classes socials amb menys poder econòmic, com ara les dones que encara ara tenen menys ingressos que els homes.

La situació de deteriorament també queda marcada per la redistribució dels recursos públics invertits en cultura a favor de grups socials de nivells de renda per sobre de la mitjana, que són els que concentren el consum cultural i la demanda. Així, aquells que ja tenien accés a gairebé tots els serveis pel seu nivell econòmic, se'ls augmentarà la possibilitat de continuar gaudint-ne; mentre que aquells que no en tenien, se'ls restiringirà encara més la possibilitat d'accés.

La tendència a definir com a acte cultural manifestacions extremadament superficials i consumistes, convertint així la cultura a un acte de consum, també porten a la marginació d'iniciatives de contingut alternatiu o reflexiu, profund; perquè aquí i ara, allò que no es ven, no té valor.

Salt de plens

El camí que ens marca Pep

Quel Ness

En la ressenya del llibre ***La historia negra del Real Madrid: guante blanco, manga ancha***, hi llegim el següent: «Ya a los tres años de su creación, en 1905, hubo un club, el Moncloa, que se retiró del campo ante la parcialidad del arbitraje a favor del Real Madrid, entonces algo insólito en un juego de caballeros. Una protesta de su hinchada en la final de Copa del 68 fue la que obligó a retirar las botellas de vidrio en los estadios españoles. Una llamadita del Gobierno resolvió el contencioso por el fichaje de Di Stéfano con el Barcelona. Y es el único equipo del mundo que ha conseguido que expulsen a un contrario, en una eliminatoria europea, por protestar... ¡siendo sordomudo!»

Déu n'hi dó, doncs, amb el que s'insinua en aquesta sinopsi que trobem a Internet. No hem llegit el llibre, però de ben segur que hi surten referències a l'escàndol del col·legiat Ortíz de Mendibil, quan el 1966 va allargar 11 minuts el partit fins que el Madrid va marcar el gol que li faltava per guanyar al Barça. L'excusa que va donar va ser que se li havia parat el rellotge. I segurament també parla del arxifamòs i malaguanyat Guruceta, el qual en els quarts de final de Copa del Generalísimo del 1969 va xiular un penal a Rifé (defensa del Barça) sobre Velázquez, un fi interior esquerre, per una falta comesa a més d'un metre fora de l'àrea. El Barça va recusar a l'arbitre i no va poder tornar a pitar al Camp Nou fins al 1985. El crit de «Guruceta! Guruceta!», adreçat als arbitres que s'equivocaven per tot els camps de totes les categories a Catalunya, va ser un clàssic durant anys i panys.

I ara resulta que a Espanya hi ha un clam unànime a l'hora de denunciar el favoritisme de l'estament arbitral, de la federació espanyola, de la UEFA i de «tutti quanti» cap al Barça. Fins i tot estaven a punt d'afirmar que Bin Laden també ajudava al club català, a través de la Qatar Fundation.

Han fet tard. Però ja s'inventaran algun altre disbarat semblant, i "La central lechera", el mitjans que fan la gara-gara a Florentino i als seus, ja s'encarregaran d'esbombar-ho. És la vella i coneguda tàctica de convertir les víctimes en botxins.

Tal com va dir Guardiola, tant com a club de futbol com a país, ja estem avesats a aquestes ignomínies, però sempre acabem aixecantnos. En Pep, al bell mig del cor de la bèstia, es va atrevir a resumir en una frase molts segles d'història. L'endemà el Barça es va tornar a aixecar i va guanyar, i el dimarts següent, en una nit històrica, va tornar a derrotar i a eliminar a un enemic poderosíssim. «Enderrere aquesta gent, tan ufana i tan superba», diu el nostre himne.

Ara només cal que les victòries del terreny de joc es traslladin al terreny polític. En Pep ens mostra el camí: treball, humilitat, companyerisme, unitat, i intel·ligència, disciplina i fe en la victòria. El sabrem seguir?

Sants

L'educació no s'escapa de les retallades del govern de CIU

Les retallades anunciades per la Conselleria d'Ensenyament ompliren la plaça de Sant Jaume el passat 14 d'abril amb milers de persones que s'oposen al pla d'ajust del govern.

Irene Jaume Gambín
Sants

Durant el mes d'abril la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, va anunciar una bateria de mesures per a la reorganització tant de les plantilles docents com dels centres educatius. Mesures que no han agradat gens ni mica als sindicats, els quals ja han dut a terme diverses mobilitzacions i accions en contra de les retallades que pretén aplicar el govern. El 14 d'abril, per exemple, milers de persones ompliren la plaça Sant Jaume per oposar-se a les pretensions del govern.

Des dels sindicats també es critica molt la postura de l'administració; USTEC-STEs considera «decebedores i inacceptables» les mesures posades damunt la taula. De fet, les negocia-

> «Les mesures proposades pel govern es consideren inacceptables i decebedores per part dels sindicats»

cions seran difícils, ja que el departament no varia les mesures malgrat les demandes que s'han portat a les diverses meses sectorials per part dels sindicats i professionals de l'educació, que manifesten que «no hi ha hagut cap procés de negociació real, sinó una imposició per part del Departament d'Ensenyament». El conflicte, aleshores, està damunt la taula.

ALGUNES DE LES MESURES

El departament va anunciar que s'augmentaria una hora de docència a primària (de 23 hores a 24) i sis hores d'horari fix al centre. Pel que fa a secundària, també s'augmenta una hora de docència (de 18 hores a 19), més les sis hores d'activitats complementàries al centre, amb horari fix i cinc hores d'activitats complementàries variables.

A banda d'aquest fet, el departament ja va anunciar que no es contractarien ni més mestres ni més professors, fet que ha encès el crit d'alerta dins el món educatiu: si la previsió és que s'incorporin 15.000 nous i noves alumnes, això vol dir que es pretén cobrir la manca de personal, augmentant-los la jornada laboral de cara al curs que ve. Més alumnes i més hores de feina per al personal docent, i més atur, ja que no es farien noves incorporacions.

> «A Sants-Montjuïc a hores d'ara encara resten prop d'una vintena de nens i nenes a l'espera que se'ls assigni una plaça pública»

Una altra mesura que no ha agradat gens és la referent a les persones interines i substitutes, les quals no cobraran el mes de juliol si no han treballat un mínim de 9 mesos.

Finalment, també s'ha criticat la mesura de la sisena hora per la seva inconcreció i el seu caràcter discriminatori i arbitrari, ja que es proposa que alguns centres la facin i d'altres no, depenent de les necessitats. Els sindicats manifesten que aquesta mesura obre la porta al pagament de la sisena hora en els centres privats concertats.

ÈPOCA DE MATRICULACIONS A LES ESCOLES...

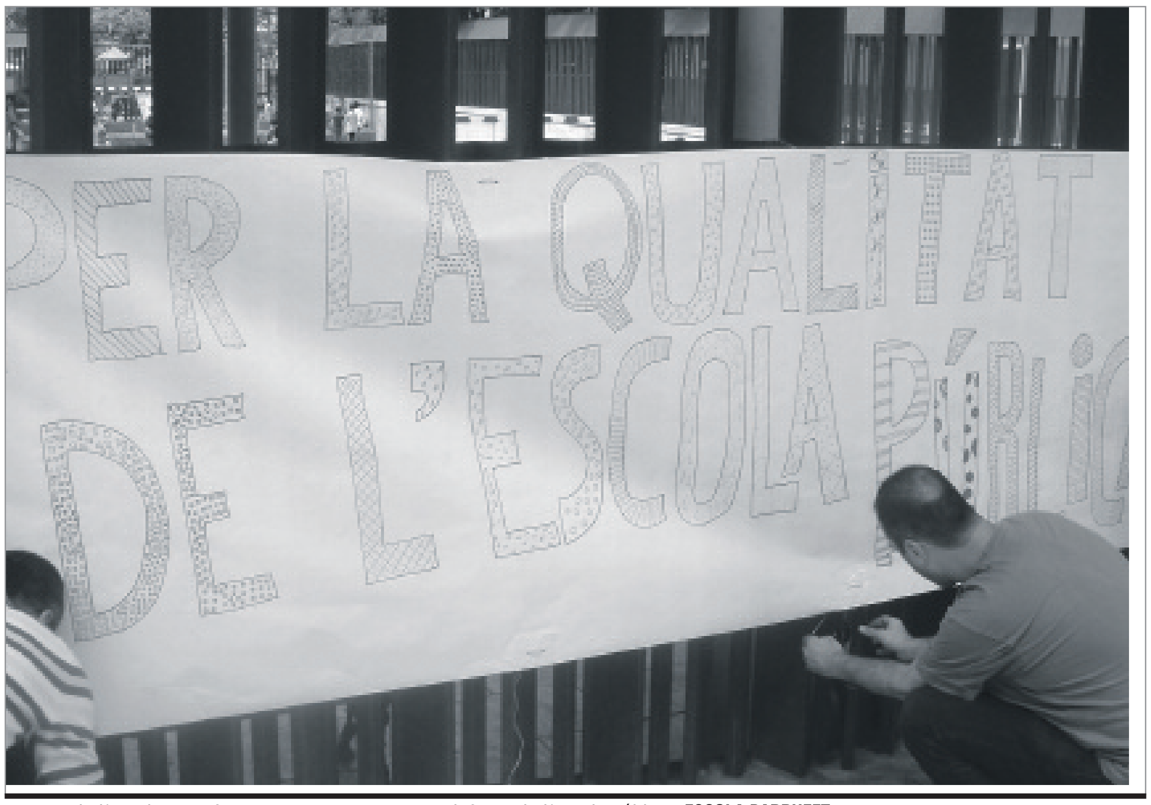
En ple període de matriculacions és on es pot veure l'abast del problema. Segons dades d'enguany, a la ciutat de Barcelona s'haurien d'haver creat aproximadament deu línies noves als centres educatius que no s'han obert. Línies que servirien per poder assumir el nou nombre d'alumnat per al proper curs 2011-2012 que, com s'ha esmentat abans, es veurà incrementat de forma considerable.

Als barris de Sants-Montjuïc, per exemple, prop d'una vintena de nens i nenes estan pendents d'assignació de plaça a alguna escola pública del districte. A alguns centres se'ls proposa, des del departament, augmentar el nombre d'alumnes de 25 a 28, o crear un grup addicional, etc. El problema és que el departament no aporta el professorat necessari per dur a terme aquestes propostes.

... I PREINSCRIPCIONS A LES ESCOLES BRESSOL

Pel que fa a les llars d'infants ara és època de preinscripcions. Tot i així, la falta de places públiques és històrica i segurament moltes mares i molts pares no podran matricular les seves criatures a centres públics i hauran de pagar una escola bressol privada o, en d'altres casos, recórrer a la família, ja que recordem que l'any passat més de 5.300 famílies van quedar sense plaça pública.

Enguany es posen a disposició de les famílies un total de 7.402 places públiques d'escola bressol, però si el nombre de peticions és similar al de l'any passat (més de 8.500), és evident que tampoc no es podrà cobrir la demanda. Al districte de Sants-Montjuïc hi haurà poc més de 650 places.

Mestres de l'escola Barrufet pengen una pancarta en defensa de l'escola pública. **ESCOLA BARRUFET**

Es presenta la Xarxa per l'Escola Inclusiva a una escola del barri

En contextos com el d'avui en dia, són importants els projectes des de i per a l'escola. El 17 d'abril es va presentar a Sants la Xarxa per l'Escola Inclusiva de Barcelona a l'escola Barrufet.

Irene Jaume Gambín
Sants

Els nens amb Necessitats Educatives Especials (NEE) fa poc temps que estan inclosos en escoles ordinàries, ja que abans s'agrupaven a escoles d'Educació Especial. En Tomàs Callau i n'Assumpta Boix, membres de la Xarxa per l'Escola Inclusiva pensen que «no s'han de crear una mena de getos per discapacitats, ni per cap altra qüestió». Com que és un fet relativament nou, hi ha molts aspectes que no funcionen com caldria i l'administració no s'hi esforça gaire. Falten recursos a les escoles ordinàries com logopedes, fisioterapeutes, acompanyaments a excursions, colònies, reforços a la classe, etc. Malauradament, en el context de retallades, els recursos aconseguits per tal de satisfer aquest model d'escola desapareixeran: «ens diuen que tenim dret de decidir entre l'escola ordinària (o inclusiva) i especial, però aquest dret no serà real si els alumnes reben més reforç a l'escola especial del que rebrien a l'escola ordinària, per tant s'aplica un criteri injust quan encara no hem aconseguit la igualtat».

CREACIÓ DE LA XARXA

La creació d'aquesta xarxa respon a la necessitat de coordinació i unió de totes les escoles, AMPAS, EAPS, entitats, instituts, organitzacions barrials, etc., relacionades amb el món de l'educació «per tal de posar sobre la taula totes les qüestions que no cobreix l'administració i que són necessàries pel funcionament d'una educació realment inclusiva». Per també, alhora, donar a conèixer socialment què és la inclusivitat, no només a les escoles sinó a tots els àmbits, i quins són els avantatges que això suposa per a tots i totes. Callau i Boix ens comenten que «hi ha molt desconeixement del tema i molta por a l'hora d'aplicar petits canvis en l'educació que permetrien ampliar l'educació inclusiva a tothom que ho demani. Ens trobem encara amb pors a l'hora d'acceptar un infant en un centre. No hi ha cap institut públic al barri preparat, ni amb perspectiva d'incloure, nens i nenes amb NEE; i quan acaben la Secundària (ESO) no tenim experiències inclusives al barri». Noten que «hi ha moltes ganes, també al barri, de ferho bé, però hi ha poc recolzament, i això explica aquestes pors». En alguns països nòrdics i a Euskadi, aquestes experiències han tingut molt bon resultats.

SOBRE EL NOU PROJECTE DE LLEI D'EDUCACIÓ

Segons Callau i Boix, «la Llei ens ampara i no pot ser d'altra manera, ja que aquests són alguns dels drets que consten en la Declaració dels Drets de les Persones amb Discapacitat de l'ONU» (signada i ratificada també per l'Estat espanyol). També tenen en compte la Llei 12/2009 de la Llei d'Educació de Catalunya. A més, hi ha el pla d'acció "Aprendre Junts per Viure Junts", «que va orientat en aquesta mateixa direcció».

Sants

A PEU DE CARRER

Democràcia versus la perversió del mot

Martí Gutiérrez Farré

Eren les 8 del matí del 10 d'abril. Aquell dia podria posar el meu granet de sorra a un procés iniciat feia més d'un any i mig a Arenys de Munt. El barri tot just es despertava i acompanyava els darrers noctàmbuls a endinsar-se als seus llits. S'iniciava el dia que tancava el procés participatiu. La nostra mesa situada al parc de l'Espanya Industrial era un apèndix del col·legi electoral situat al Casal Independentista. La nostra tasca era molt clara: informar de la realització de la consulta sobre la independència a tots aquells veïns que gaudien d'un diumenge al parc i de l'aplec de sardanes. «Vol participar senyora? Ja ha votat?» Les respostes eren de tots els colors: «Oh, nen! Ja fa dies que ho vaig fer!» deia una matinera que sortia a passejar el gos. «Jo no en vull saber res de política!» afirmava un apassionat de les sardanes amb La Vanguardia sota el braç. Les hores van passar volant, entre llargues converses i opinions més o menys elaborades o contradictòries dels curiosos. La voluntat intrínseca dels ciutadans demana a crits processos com aquests, democràcia real se'n diu. Parlar, discutir, contrastar, aportar, argumentar, justificar-se, si cal, i tot a peu de carrer, que és on resideixen i coincideixen les persones. La remor del fagot i la tenora es va ensordir i l'ambient festiu i distés es va convertir en una mena de pantomima kafkiana: apareixien per la porta del parc el senyors Hereu i Trias en plena precampanya. Si van deixar de saludar a algú va ser perquè el seu seguici d'assessors encara estaven adormits. Amb el paternalisme més aspre ens van felicitar per contribuir a la vida social de la Barcelona que ara ells dos es disputen. Jo m'ho mirava amb un vermut a la mà i pensava: «Facin el què facin el carrer és nostre, la democràcia és nostra».

El mes d'abril acaba amb dos desallotjaments al barri

Aquest mes d'abril s'ha portat a terme el desallotjament de l'Encoberta i també el d'una nova okupació al carrer Vallespir, pocs dies després de ser okupada.

Albert Ricart Sanjuan
Sants

El passat 13 d'abril a partir de les 7 del matí, set furgons de la brigada mòbil dels mossos d'esquadra van efectuar el desallotjament de la casa okupada l'Encoberta, situada al carrer Creu Coberta, 143. Els 11 inquilins van resistir al desallotjament des de dins de l'habitatge i al terrat, durant més de dues hores.

El resultat a aquesta resistència van ser dos detinguts per resistència a l'autoritat, que s'havien encadenat amb un tub a l'interior de l'habitacle, i seguidament van ser traslladats a la comissaria de les corts, on s'hi van concentrar una trentena de persones per exigir-ne la llibertat.

Mentre els ocupants de l'edifici resistien a l'actuació policial, veïns i veïnes dels edificis propers van fer sentir el seu malestar amb l'actuació dels mossos fent una cassolada espontània des dels balcons, al mateix temps una cinquantena de persones solidàries es van aplegar davant de l'edifici, on es van viure alguns moments de tensió amb l'intent de tall de la Carretera per part de les persones concentrades, i els dos intents de càrregues contra elles. Finalment les persones concentrades van ser retingudes a la vorera, impedint-los la llibertat de moviments, pel cos d'antiavalots dels mossos d'esquadra, els mateixos que van tallar un tram de Carretera de Sants per portar a terme el desallotjament, fins a les nou del matí, hora en què va finalitzar l'actuació policial.

L'edifici de l'Encoberta és propietat del banc portuguès Caixa Geral que abans d'utilitzar la via judicial per fer fora als ocupants, ho va intentar a través de matons.

Imatge que presentava el carrer de la Creu Coberta el matí de dia 13 d'abril, amb un dispositiu que va sorprendre a molts veïns i veïnes de la zona. **ALBERT GARCIA**

DESALLOTJAMENT D'UNA NOVA OKUPACIÓ A VALLESPIR 16

El dia 22 d'abril al voltant de les 4 de la tarda, es va dur a terme el desallotjament de l'edifici situat al carrer Vallespir número 16, per part de la Guàrdia Urbana, un edifici que portava tres dies ocupat per un grup de joves del barri, que en el moment de destapiar la porta d'entrada el mateix dia 22, van ser denunciats per part d'alguns veïns que van avisar als mossos d'esquadra en veure que s'havia dut a terme l'okupació. Durant el desallotjament es van concentrar una trentena de persones que rebutjaven l'actuació policial. Es van viure alguns moments de confusió entre els cossos de seguretat de l'ajuntament i els de la Generalitat a l'hora d'actuar, ja que al ser de propietat municipal, qui havia d'efectuar el desallotjament era la Guàrdia Urbana; i també quan van arribar alguns veïns que van declarar que l'edifici portava okupat més de 48 hores i, per tant, es necessitava un ordre judicial.

Finalment els inquilins van sortir per la seva pròpia voluntat després de ser identificats.

Taula rodona sobre les retallades a l'Espai Obert

La Universitat Lliure de Sants i l'Assemblea de Barri de Sants organitzaren una trobada on van participar usuàries i professionals de sectors com la sanitat o l'educació, afectats per les retallades.

Irene Jaume Gambín
Sants

El dimecres 4 de maig una vintena de persones van participar d'una taula rodona a l'Espai Obert que pretenia donar a conèixer l'abast de les retallades en sectors com el sanitari, l'educatiu o les biblioteques públiques.

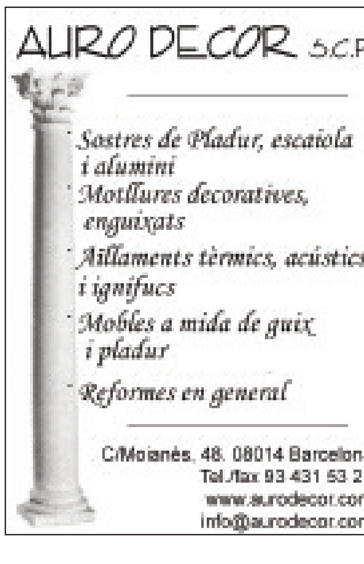
A la trobada hi van participar representants dels hospitals de Bellvitge i Sant Pau, així com d'un treballador d'un CAP del Besòs i membres de la plataforma Indignats, formada per prop de 500 professionals sanitaris; un representant d'una assemblea de mestres de Ciutat Vella i una treballadora d'una biblioteca pública.

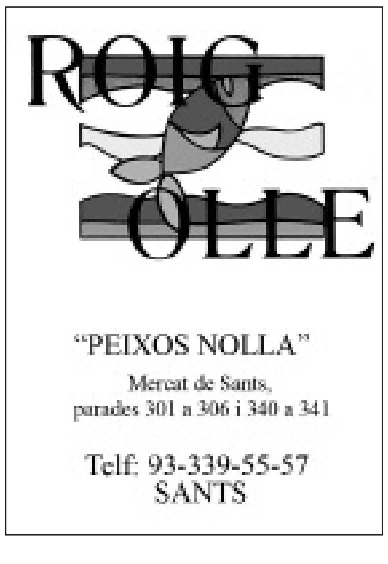
RETALLADES I MENTIDES

Pel que fa a la sanitat es van destacar els tancaments de plantes i quiròfans, i la mentida que suposa que el govern afirmi que els CAP no tendran reduccions, quan sí que n'estan patint. A més, es queixen que no s'estan reduint els càrrecs de gerents, sinó que se'ls recol·loca amb altres càrrecs a altres hospitals.

A les escoles no s'estan cobrint les baixes ni les jubilacions, i la figura dels directors passa a ser un càrrec purament de gestió dels centres educatius.

Finalment, s'explicà que a les biblioteques s'estan reduint els pressupostos d'adquisició de llibres, que tampoc no es cobreixen les baixes i que les borses de substitucions són molt opaques, fet que també denuncia el col·lectiu d'infermeres i infermers.

Visions sobre el patrimoni arquitectònic

La Col
Sants

Entre les lluites veïnals que mouen els nostres barris n'hi ha dues que afecten de ple el nostre patrimoni arquitectònic, sense que mai experts i acadèmics hi hagin dit la seva, tot i la complexitat de la matèria.

Aquestes dues lluites són les de Can Batlló i de La Lleialtat Santsenca. És per aquest motiu que el col·lectiu d'arquitectes LaCol va convocar a arquitectes, urbanistes, historiadors/es i economistes a debatre sobre la qüestió el passat dissabte 30 d'abril a Cotxeres de Sants. La jornada va començar amb una visita guiada als dos indrets.

La taula del matí, moderada per Josep Maria Montaner, es centrava al voltant de la construcció de la història de la ciutat, i va contar amb la presència de José Luís Oyón, Fernando Álvarez, Isabel Segura i Àlex Sánchez. Els ponents van destacar la importància de reconèixer el patrimoni obrer, amb les fàbriques, cooperatives o habitatges més humils, com a història de la ciutat.

Al debat de la tarda, més enfocat amb el model de ciutat i les possibilitats futures d'aquest espais, va estar moderat per Zaida Muxí i van participar Jordi Bonet, Maria Rubert, Jordi Borja, Albert Recio i Antoni Vilanova, i es va posar en qüestió perquè certs tipus d'indústries no tenen lloc a l'interior de les ciutats o perquè les intencions d'una immobiliària poden dictar les necessitat dels barris de tenir els equipaments bàsics.

DEBATS EN VIDEOCONFERÈNCIA

Altres actes destacats van ser l'exposició fotogràfica de Can Batlló que es va poder veure tot el dia (i que tornarà a veure's l'11 de juny a l'interior de la fàbrica) o el dinar popular a la plaça Josep Pons mentre el col·lectiu R-Publik penjava de la façana de La Lleialtat els retrats que ha estar realitzant les últimes setmanes d'aquelles persones que han decidit «donar la cara» pel projecte de la Plataforma. Els debats es van poder seguir en directe per internet a patrimoni.lacol.org on properament podreu trobar els vídeos i més material.

Moment de la visita guiada dins el recinte de Can Batlló. **LACOL**

Cercaquintos del CSA Can Vies

El Centre Social Autogestionat Can Vies celebra aquest mes el seu catorzè aniversari. Moltes activitats conformen el cartell, però una de les més populars és el Cercaquintos, que es va dur a terme el dissabte 7 de maig amb la participació de més d'un centenar de persones i els tabalers dels Diables de Sants i dels Bocs de Can Roses.

ADIF no troba soci

ADIF ja acumula dos anys de fracàs en la recerca d'un soci per tirar endavant el projecte d'ampliació de l'estació de Sants. Si bé s'han fet ampliacions de vies, l'empresa ferroviària encara no té cap oferta clara per poder desenvolupar el projecte, que costarà 600 milions d'euros. Els solars i les cases tapiades encara no saben quin serà el seu futur. El projecte, en teoria, s'havia de culminar l'any 2013.

8 d'abril, Dia Internacional del Poble Gitano

El 8 d'abril és una diada que se celebra des de l'any 1971 a molts països d'Europa i d'Àsia com a homenatge a una de les comunitats culturals històricament més marginades.

Gemma Parera
Sants

El 8 d'abril commemora la celebració a Londres del primer Congrés Gitano Internacional, en què es van aprovar una bandera i un himne comuns i es va acordar treballar per demanar el reconeixement de la identitat gitana per part de les Nacions Unides, que finalment es va aconseguir. També és un moment per recordar el genocidi del poble gitano per part dels nazis.

El 7 d'abril va tenir lloc una conferència a Cotxeres de Sants a càrrec d'Amadeu Reyes, membre de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs; i Pere Garcia, president de l'Associació de Joves Gitanos de Catalunya. La celebració del Dia del Poble Gitano es va emmarcar en el cicle de conferències "Dies diversos" que organitza la Taula Intercultural de Sants, Hostafrancs i la Bordeta.

La conferència va ser un espai per plantejar temes que preocupen aquest col·lectiu com els estereotips que els vinculen a la delinqüència o a l'incivisme; la integració des de la diversitat; l'educació o la convivència.

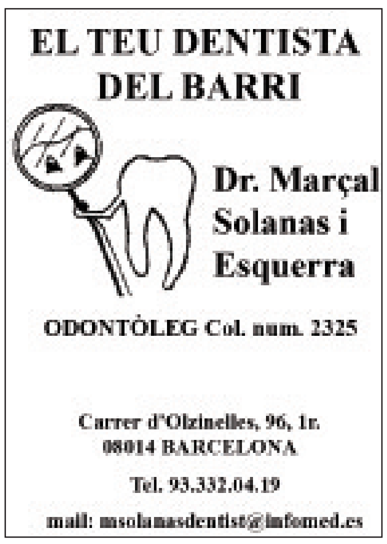
Manifest per la cohesió i la convivència

Irene Jaume Gambín
Sants

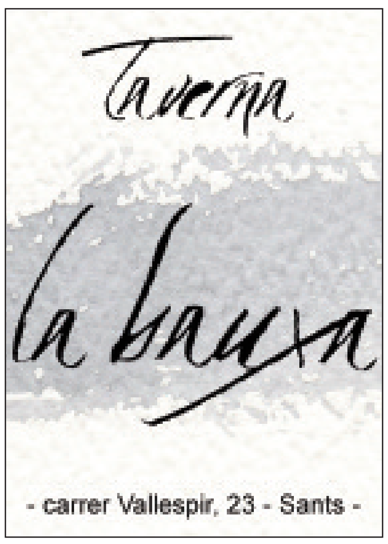
La Taula Intercultural del Secretariat d'Entitats ha difós un manifest on fa una crida d'alerta a la societat pels resultats de l'enquesta elaborada pel Centre d'Estudis d'Opinió sobre el posicionament de la població vers la immigració. També és una crida als polítics per tal que no instrumentalitzin aquest fet i als mitjans de comunicació per a que en facin un bon tractament; una aposta "per la no simplificació de la complexa realitat social". Des del teixit associatiu s'expressa el desig de la plena igualtat de les persones i es demana l'adhesió al manifest.

Parèntesi

MÚSICA

L'Estat i la revolució

EINA RECORDS
SATELITE K ,2011

Els de Vilafranca del Penedès ens presenten el seu esperat segon treball L'Estat i la revolució, després de deixar de banda l'aventura d'Inadaptats que tants bons moments i records van donar al seu públic.

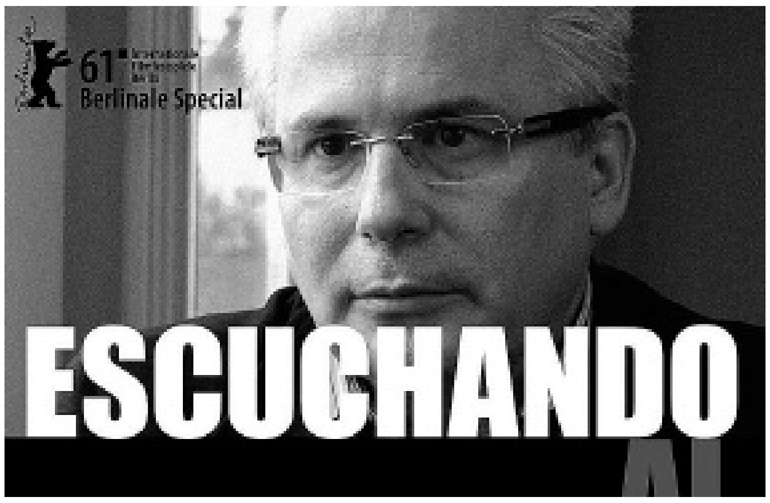
La proposta d'Eina, d'entrada arriscada, és cert que comença a consolidar-se i a tenir la seva presència als mitjans i al carrer. El que també és cert és que la banda és experta en el treball de base i els seus resultats no són casuals. Com en tots els projectes que han iniciat, el treball constant i la credibilitat de les seves iniciatives i accions musicals són més que demostrables.

Després de la gira del seu primer disc, van recórrer el territori català a través de casals i centres socials en clau de petit format i del contacte directe amb la gent. Des de baix, com si res hagués passat. Tot i així, el que ha passat i el que passa és que Eina és una banda de referència a casa nostra pel que fa al rock de combat i contestatari, i a la música entesa com a acció de resposta i de repensar consciències. En temps de pop-folk costumista i de músiques tranquil·les, la paraula d'Eina és més necessària que mai. D'alguna manera s'havia de compensar la balança. Celebrem així, l'"Estat de xoc", les "Deixalles", els "Laberints" i totes les bones melodies i cançons en majúscules que ens ensenya aquest nou treball dels sempre autèntics Eina.

David Vázquez

CINE

Escuchando al juez Garzón

ISABEL COIXET
MISS WASABI, 2011

Una taula, dues cadires, i, cara a cara, Manuel Rivas i el jutge Baltasar Garzón.

La directora catalana Isabel Coixet opta per l'austeritat del blanc i negre per evitar qualsevol distracció, proposant una entrevista directa que persegueix l'imperatiu de posar les coses al seu lloc, en referència a les acusacions al magistrat, que l'hi han suposat la suspensió del seu càrrec a l'Audiència Nacional.

Manuel Rivas, escriptor gallec de compromesa trajectòria, condueix l'entrevista, que aborda les tres imputacions que han situat Garzón a l'ull de l'huracà mediàtic: iniciar una investigació judicial sobre las víctimes del franquisme, ordenar escoltar les converses entre els processats del cas Gürtel i els seus advocats, i demanar presumptament diners al Banc Santander per realitzar un curs a Nova York.

L'entrevista toca també les seves actuacions històriques més rellevants –entorn el procés d'extradició de Pinochet, el terrorisme d'ETA i els GAL, l'operació Nècora contra el narcotràfic, la corrupció a l'Estat espanyol– així com les nombroses ocasions en què la seva vida ha estat amenaçada, fets que l'han convertit en un símbol de tenacitat i coherència amb els valors de la democràcia a nivell internacional.

La directora de *Mi vida sin mí* obvia a consciència molts aspectes tècnics amb l'evident voluntat de representar la urgència d'escoltar al protagonista: «Vaig fer aquest documental perquè cada dia m'indignava més quan llegia les notícies, perquè a Espanya es necessita gent com ell, perquè crec que és innocent, i perquè sóc una persona impulsiva i necessitava que Garzón fos escoltat. No té sentit que vulguin acabar amb una persona sols perquè fa bé la seva feina». Potser per això en el discurs exposat es pot trobar a faltar una mica de sang, certs contrapunts que podrien fins i tot ajudar a enriquir la defensa del jutge, i no fer-lo quedar sols en l'alçament d'una veu que ja coneixem els qui estem del seu costat .I és que l'interlocutor no punxa gens perquè el material es delata únicament com a plataforma còmoda d'expressió per a Garzón i, en aquest sentit, malauradament, no pot resultar un document definitiu.

Amb tot, pel fet de plantejar fermament i sense embuts la seva situació personal actual, i d'aspirar a fer dubtar als qui creuen que la seva conducta mereix l'exclusió del sistema, *Escuhando al juez Garzón*, presentat a la passada Berlinale, esdevé una peça necessària que escenifica com d'injusta pot esdevenir, sovint, la Justícia.

Àngel Bravo

BURXANT ELS BYTES

Mobilitzacions cibernètiques a peu de carrer

Anteriorment, en aquesta secció hem parlat del paper d'Internet en les protestes contra la Llei Sinde i de les revoltes al nord d'Àfrica.

Aquest mes de maig hi ha vàries iniciatives nascudes a Internet que prendran el carrer a l'Estat espanyol.

Continuant amb les protestes en contra de la Llei Sinde, ha nascut el projecte *#nolesvotes* (nolesvotes.com) que pretén aconseguir que la gent faci boicot als partits que l'han recolzat el proper 22 de maig. Però la llei Sinde no és l'únic motiu de revolta. Grups de facebook com Estado de Malestar porten mesos realitzant performances en diferents places d'ajuntaments de tot l'estat contra la corrupció i la forma de resoldre la crisi.

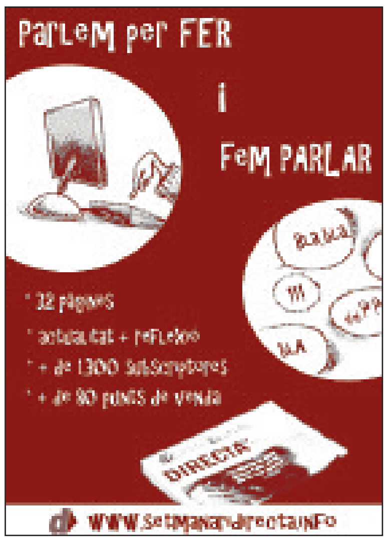
I no podem oblidar les manifestacions que s'estan organitzant pel proper 15 de maig a gairebé totes les grans ciutats de l'estat. Sota el nom de *Democràcia real ya* (www.democraciarealya.es) podem trobar a una crítica visceral a partits polítics i sindicats.

Una crítica de fons a la democràcia actual. *Democràcia real ya* està mobilitzant a milers de persones a tot l'estat.

El proper 15 de maig sabrem si Internet surt al carrer.

Bernat Costa

RAS I CURT

"Treballar trenta anys, trenta, en una fàbrica, em va donar aquesta consciència, encara ara la dec tenir; és a dir, jo sóc un obrer, un obrer que fa versos, però això és a part."

Miquel Martí i Pol
Durant aquest difícil mes de maig recordem l'obrer i el poeta.

LA POESIA

Carnet d'identitat

Escriu
que som àrab,
i que el meu número de carnet és el cinquanta mil,
que ja tinc vuit fills,
i que el novè arribarà al final de l'estiu.
T'enfadaràs per això?
Escriu
que som àrab,
i amb els meus companys d'infortuni
treballo a una cantera.
Per als meus vuit fills arranco de les roques
el bocí de pa, el vestit i els llibres.
No demano almoina a la teva porta,
ni em rebaixo al peu de les teves escales.
T'enfadaràs per això?
Escriu
que som àrab.
Som nom sense cognom.
Espero, pacient, en un país
en el que tot el que hi ha existeix irritat.
Les meves arrels
s'enfonsaren abans del naixement del temps,
abans del començament de les eres,
del xiprer i de l'olivera,
abans de la primícia de l'herba.
El meu pare...
de la família a l'arada,
no de nobles senyors.
El meu padrí era un camperol,
sense títols ni noms.
Ca meva era una casa del camp
de canyes i troncs.
Et complau?...
Som nom sense cognom.
Escriu
que som àrab,
que tinc els cabells negres
i els ulls castanys;
que, per més detalls,
em cobreixo el cap amb un mocador;
que els palmells de les meves mans són forts
com la roca
i raspen quan es toquen.
I m'agrada l'oli i la farigola.
Que visc
en un poblet perdut, abandonat,
sense nom als carrers.
I amb tots els homes
a les canteres o al camp...
T'enfadaràs, per això?
[...]
Escriu, doncs...
Escriu
al començament de la primera pàgina
que no avorreixo a ningú,
ni robo res a ningú.
Però, si tinc fam,
devoraré la carn de qui a mi em robi.
Esment, doncs!...
Esment amb la meva fam,
i amb la meva ira!

Fragment del poema de Mahmud Darwix
(versió catalana de Joan Manresa)

RACÓ HISTÒRIC

El dia que el Sants va derrotar el Barça

Si en una conversa futbolística apareix el nom Inter, avui en dia tots pensaríem en el club de Milà. L'Inter de Milà va ser fundat el 1908 amb dissidents de l'altre gran equip de la ciutat, el Milan. Però aquest nom ja era utilitzat molt abans per un altre club més proper a nosaltres, l'Internacional FC, un dels clubs de futbol històrics de Sants, fundat l'any 1901, dos anys després del Barça i un any després de l'Espanyol. Per a la fundació del Madrid per part del barceloní Juan Padrós encara faltava un any.

Aquest club de seguida es va convertir en un dels principals de la ciutat i va arribar a ser sotscampió de Catalunya les temporades 1903-04 i 1905-06. L'any 1917 debutava amb el club de Sants un noi de 15 anys, format a les categories inferiors, que es convertiria en un gran futbolista, Josep Samitier. Ben aviat Samitier va ser fitxat per un dels grans rivals de l'Inter, el Barça, i es va convertir en una llegenda. Anys més endavant un altre santsenc seguiria les seves passes: Escolà.

L'any 1922 l'Inter, que jugava amb samarreta blanca i amb una estrella blava de cinc puntes a l'alçada del cor, símbol emprat llavors per l'esperantisme, es va fusionar amb un altre club de Sants més modest, el Centre d'Esports, una entitat que a la vegada era fruit de la fusió l'any 1917 de dos equips: el FC Gladiator (1908) i l'Sporting Club de Sants (1909). La samarreta del nou club, la Unió Esportiva de Sants portaria el blanc del Inter i el verd del Centre d'Esports.

La mateixa temporada en que va néixer la Unió Esportiva de Sants, el Barça s'havia proclamat campió de Catalunya i d'Espanya, derrotant, entre d'altres equips a la competició catalana, a l'Inter per 5 a 2 i per 9 a 0; però encara no havia jugat mai contra el nou club. En motiu de la Festa Major de Palafrugell i per estrenar el nou camp del Palafrugell, el 24 de juliol, UE Sants i FC Barcelona es van veure les cares per primer cop.

El Barça va jugar amb Bruguera, Conrado, Surroca, Torralba, Blanco, Rodríguez, Piera, Gràcia, Samitier, Mallorquí i Cella, i la UE Sants amb Pedret, Solà, Moltó, Helvig, Sancho, Carulla, Rini, Costa, Feliu, Vidal i Oliveres; amb l'arbitratge de Joan Rius. El resultat del partit va ser un 1 a 0 favorable a la UE de Sants, amb gol de Costa. La Unió va poder resistir els atacs dels barcelonistes i mantenir la porteria a 0 en el seu primer enfrontament oficial amb els blaugranes. Un resultat, i fins i tot un partit, que avui en dia ens sembla inimaginable, amb un Barça omnipotent que ha aconseguit ser un dels clubs més importants del món i que ens està acostumant a celebrar títols any rere any. Però potser, de forma col·lateral, aquest èxit rotund també ha comportat que el futbol català sigui menys ric en clubs d'alt nivell.

Agus Giralt

Del partido F. C. Barcelona - Unió Sportiva de Sans, en Palafrugell

FOGONS DE TEMPORADA

Alls secs piquen, alls tendres couen

L'all és aquell que quan hi és en la justa mesura no el notes però si hi manca el trobes a faltar. És una planta antiga, prové del sud-est asiàtic i sempre ha estat molt preuat per les seves propietats medicinals i nutricionals.

Forma part de totes les cuines de la mediterrània i és tan important a la cuina catalana que forma part de totes les nostres elaboracions, d'aquelles que en diem de tota la vida: l'allioli, el sofregit, el romesco i l'allipebre. I qui no ha fregat un all sobre una torrada calenta per després sucar-la amb tomàquet? Té un germà petit, l'all tendre. Aquest té un gust menys fort i més fresc. De fet a moltes cases es menja cru, tallat a rodelles i combinat amb una amanida d'escarola.

També és un bon acompanyant i cou molt bé amb altres verdures, tant els pèsols com les carxofes o les faves estan encantades d'anar acompanyades d'un manat d'alls tendres, en truita o en cassola.

La recepta: faves i pèsols ofegats amb alls tendres

INGREDIENTS

1 manat d'alls tendres.

Faves i pèsols frescos (si són congelats també us valdrà, però mai serà el mateix!!).

2 porros i/o 1 ceba petita.

2 grans d'all sec.

Sal, pebre i oli d'oliva.

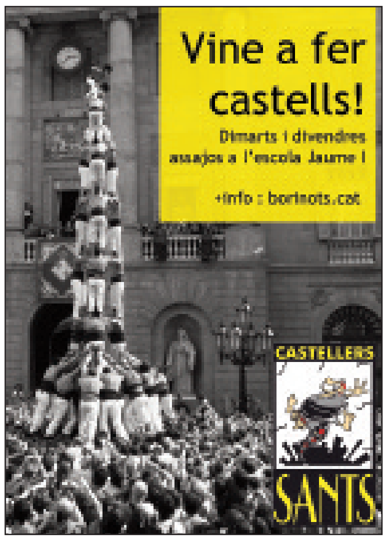
ELABORACIÓ

Talleu la ceba, l'all sec i el porro ben petit i feu-ho sofregir amb una mica d'oli en una cassola. Netegeu i talleu els alls tendres en dos o tres trossos. Afegiu-los al sofregit, doneu-li dos voltes i incorporeu-hi les faves repelades, aigua per cobrir (o brou de verdures), i ofegueu-ho uns 10 minuts (amb la cassola tapada).

Seguidament afegiu-hi els pèsols (i més aigua si cal) i deixeu-ho uns 10 minuts més. Comproveu que les verdures estan cuites i que encara hi queda un punt d'aigua. La combinació és excel·lent i el resultat és melós, suau i potent a la vegada. Per sucar-hi pa!

Núria May Masnou

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

Per principis

Casal Independentista de Sants

El Casal Independentista de Sants fa prou anys que va nàixer, prou com per haver-ne quedat antiquada la seva declaració de principis. Doncs en els seus inicis, dins l'espai polític català tant sols l'esquer-ra independentista reclamava el dret a la independència. Fruit del treball de conscienciació i formació a les noves fornades militants, aquest espai polític ha crescut: primer, amb la reivindicació de l'autonomia respecte d'ERC i les seves escissions, que cal recordar que no fa tants anys que reivindica en el seu programa la independència; i de manera més evident, quan veiem que forces polítiques com CDC o fins i tot d'Unió, tenen destacats membres que diuen votar pel dret a decidir.

I tot això perquè ho diem? Per un motiu molt clar: el dia 22 de maig hi ha eleccions municipals, i diverses forces polítiques parlaran d'independència, alguns amb més vehemència que d'altres, però des del Casal, tenim clar que si bé camins n'hi pot haver molts, de dreceres cap, i que de res ens servirà treballar per l'alliberament nacional si quan aquest arribi seguim dependent del sistema capitalista, ja sigui pels lligams polítics amb les directives de la UE, l'OTAN i el concili vaticà de torn, o de les multinacionals que imposen les regles del joc als polítics titella del sistema.

És per això que el Casal ha modificat una part petita, però important, de la seva declaració de principis. El Casal és ara com ara la casa dels qui volen uns Països Catalans independents i sense classes socials, i avui per avui, l'únic projecte polític que se'ns presenta com a opció coherent amb aquesta declaració de principis, de cara a les eleccions municipals, és la CUP-Alternativa per Barcelona. A partir d'aquí que cadascú voti, o boti, el que vulgui.

La marxa alternativa de l'1 de Maig visita el barri dels rics

Moment en què la manifestació va parar davant la Conselleria d'Ensenyament. **ALBERT GARCIA**

Aquest any la manifestació alternativa del Primer de Maig va reunir unes 8.000 persones sota el lema: "Aturem aquest desastre. Prou retallades socials i laborals". Es va canviar de forma significativa el recorregut, passant pels carrers on viuen els més poderosos que han contribuït a la crisis en la que estem, per mostrar el nostre malestar i fer-nos sentir allà on viuen els rics per allà on mai passem.

Albert Ricart Sanjuan

La marxa va estar encapçalada per l'assemblea "Ara nosaltres", que aglutinava diverses organitzacions de l'esquerra alternativa, sindicats no pactistes i assemblees de barri, entre d'altres. Va iniciar el recorregut passades les cinc de la tarda a Jardinets de Gràcia i va finalitzar a L'Hospital Clínic. La manifestació va ser una de les més concorregudes des del 2004 amb la mobilització del "May Day".

RECORREGUT DIFERENT

Aquest any es va fer un recorregut diferent en el qual es volia passar pels carrers on estan situats els qui han afavorit i afavoreixen la situació de retallades i precarització dels i les treballadores. D'aquesta manera es volia assenyalar qui son els culpables de la situació actual de l'economia del nostre país.

La manifestació va agafar la Diagonal, passant per la Cambra de Comerç, el Círculo Eqüestre i pel domicili d'Artur Mas, blindat pels mossos d'esquadra. Seguidament es va pujar per Aribau, on es van rebentar algunes entitats bancàries, fins arribar a la primera parada a la Conselleria d'Ensenyament, en què es va aprofitar per denunciar les retallades en ensenyament. En aquesta parada es van cremar alguns contenidors i es van seguir boicotejant entitats bancàries per part d'alguns participants a la manifestació, tot i que la majoria seguia la marxa de forma pacifica.

El recorregut va seguir per Ronda General Mitre. A l'encreuament entre els carrers Ganduxer i Modolell, es va donar la primera carrega dels mossos d'esquadra, que va provocar 15 detencions amb l'acusació de desordres públics i, en alguns casos, d'atemptat a l'autoritat. Aquesta càrrega va fer que la cua de la manifestació es dissolgués quan escapava de les càrregues i les detencions efectuades per part dels molts secretes que hi havia infiltrats a la marxa.

Després d'aquesta càrrega i algunes corredisses, el gruix de la manifestació va arribar a Hospital Clínic.

DISTURBIS I ACTUACIÓ POLICIAL

Durant tot el recorregut van ser presents els sabotatges en forma de pintades i trencades de vidres a les entitats bancàries i el mobiliari urbà, així com l'encreuament de contenidors cremant per frenar l'avenç de les furgones dels mossos d'esquadra.

La resposta per part dels mossos va ser desproporcionada: càrregues indiscriminades inclús contra persones que estaven a terrasses d'alguns bars per on passava la manifestació, que van ser víctimes dels cops de porra dels mossos d'esquadra només per portar estètica "antisistema"; i de les 15 persones arrestades, dues van denunciar maltractaments durant la detenció, algunes amb lesions greus, com un manifestant amb els dos braços trencats, o d'altres amb ferides al cap produïdes per les porres extensibles dels secretes. Les persones detingudes van sortir en llibertat dos dies més tard.

La organització de la marxa es va desmarcar de les destrosses portades a terme per part d'alguns grups de manifestants.

Agents de paisà efectuant una detenció. **ALBERT GARCIA**

Els límits d'Interior toquen la il·legalitat

Les declaracions del conseller d'interior Felip Puig, l'endemà de la manifestació, creen polèmica i recorden èpoques passades i formes de fer política poc democràtiques.

Albert Ricart Sanjuan

Les declaracions del conseller d'Interior Felip Puig l'endemà de la manifestació alternativa del Primer de Maig creen controvèrsia, entre els col·lectius, organitzacions i persones que hi van participar.

Felip Puig va amenaçar en «prohibir les manifestacions on es produeixin incidents» i en «tensar la llei al màxim, fent complir la llei i anant una mica més enllà».

L'assemblea que va coordinar la marxa ha respost a través d'un comunicat per desmarcar-se de les destrosses ocasionades: «No es poden atribuir a persones o organitzacions fets que no han comès perquè és entrar en una deriva autoritària perillosa».

Les actuacions dels mossos d'esquadra manats pel senyor Puig han demostrat la duresa amb què aquest govern tracta la dissidència. I tot això acompanyat de declaracions amb to "amenaçant", intransigents i amb una clara intenció de callar totes les veus contràries a la política del nou govern de la Generalitat.

Un nou paradigma en televisió: LaTele

Des de l'1 d'abril laTele de l'Assemblea per la Comunicació Social i de la campanya “Okupem la TDT” està emetent al canal 37 de la TDT, al Barcelonès i a part del Maresme. Sota els principis del tercer sector en comunicació i mitjans comunitaris, laTele s'estrena amb una graella variada, carregada de ganes i amb una forta crida a la participació.

La Tele

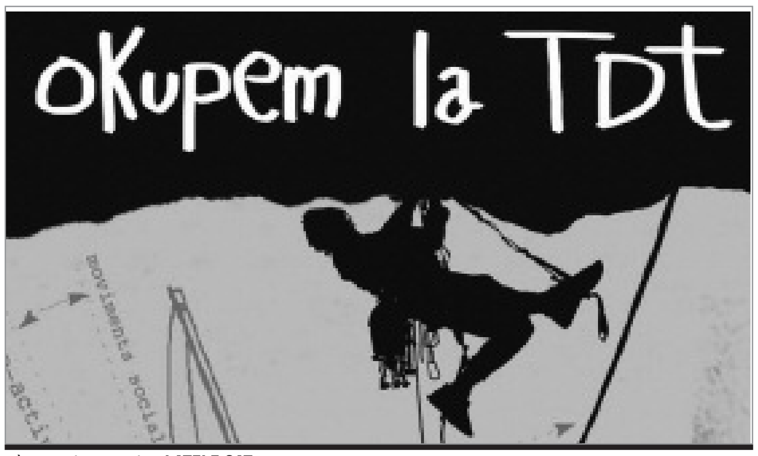
Des de l'Assemblea per la Comunicació Social sorgida arran de les mobilitzacions contra la guerra a l'Iraq desfermada per l'imperi USA els anys 2002-2003, i la campanya, “Okupem les ones” desenvolupada des d'aleshores per tal que els moviments socials i la societat civil poguessin gaudir d'un espai radioelèctric propi, avui, l'any 2011, s'ha llençat el projecte de Televisió lliure i comunitària LaTele, amb lloc web a latele.cat.

LA TELE DELS MOVIMENTS SOCIALS

Estem creant uns canals de comunicació horitzontals, de propietat i gestió col·lectiva per part de les entitats, associacions i particulars implicats en la transformació i crítica social.

De moment ja està funcionant LaTele, un canal de televisió ciutadana, amb programació sorgida d'iniciatives dels moviments socials.

Des de l'abril de 2011 emetem al canal 37 de la TDT a Barcelona i part del Maresme. També ens podeu veure per internet des d'aquesta mateixa pàgina o al canal de Blip.tv (okupemlesones.blip.tv).

Bànner de La Tele. **LATELE.CAT**

CRÍTICA AL MODEL TELEVISIU

El sistema de radiotelevisió actual només deixa espai per a mitjans públics, controlats pels partits polítics, o el govern de torn, o mitjans privats comercials, controlats per uns pocs grups empresarials que, en la majoria de casos, el que fan és el joc a la ratomàquia mediàtica amb l'únic leitmotiv del morbo i la carnassa.

Volem posar a debat aquest model i intervenir en la definició d'un nou marc que deixi espai per a formes de comunicació col·lectives, comunitàries, on la ciutadania no sigui només audiència o consumidora passiva, sinó que pugui intervenir en la propietat, la gestió i la creació de mitjans propis.

Per això hem promogut canvis en la legislació amb la presentació d'esmenes a la Llei de l'audiovisual catalana i espanyola, i els decrets de regulació dels mitjans sense afany de lucre. Trobareu més informació a l'apartat Tercer Sector de el lloc web de LaTele.

PER QUÈ VOLEM FER TELE

Per informar, aprendre, ensenyar, comunicar, posar en relació, estimular la creació, proposar, mostrar.

COM ES FINANÇA?

LaTele es finança amb els diners dels socis i dels col·lectius involucrats en el projecte. Per recolzar el llançament de l'emissió en la televisió digital (TDT) es va publicar un DVD amb el documental *Encenent la ràbia* , ampli resum de la Vaga General del passat 29 de Setembre del 2010, al preu de 15 euros. A la vegada, s'ha rellançat la campanya de recaptació de sòcies i de col·lectius col·laboradors per tal d'arribar a les 3.000 sócies necessàries per a que LaTele sigui viable econòmicament i poder tenir, també, la possibilitat d'extendre la cobertura de l'emissió a més zones, pobles i comarques.

LA CREACIÓ DE PROGRAMES

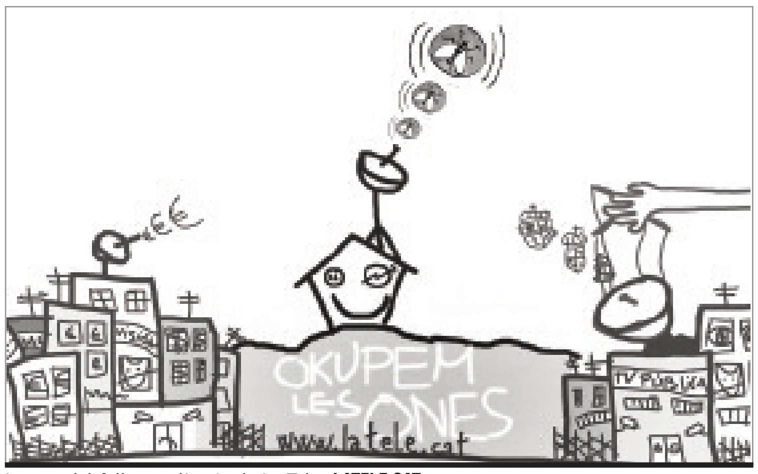
Desde LaTele s'impulsa la construcció de la programació per l'emissió en un canal de TDT, incidint en les preocupacions i inquietuds de l'imaginari social col·lectiu de la multitud de moviments socials. Els programes de La Tele abarquen des de L'art, la cultura, la música, la informació veraç i no manipulada, la descoberta d'allò desconegut o les tradicions minoritàries, fins al punk, literatura, transformació social, documentals, pel·lícules no comercials, etc.

La definició de l'espai de comunicació que es vol construir es fa a través del que no hi entra: no sexista, no racista, no consumista, no comercialista, no agressiu, no proselitista. Per la resta, ha de ser un mitjà obert, on les decisions sobre el que accedeix o no al canal siguin col·lectives en els principis generals i transparents en el dia a dia.

ON I COM SINTONITZAR-NOS

A hores d'ara, la cobertura abarca a partir de plaça d'Espanya, tota la ciutat de Barcelona cap al Besòs, el Maresme, i depenent de les condicions climatólogiques, fins més al nord encara, fins a Sant Pol de Mar. Per veure'ns cal fer una resintonització manual i buscar el canal 37 de la TDT.

Més informació a: http://latele.cat

Imatge del fullet explicatiu de La Tele. **LATELE.CAT**

LA BORDETA MON AMOUR

L'11 de juny a Can Batlló. T'ho perdràs?

Comissió de Veïns de la Bordeta

Potser ens repetim, però avui a la Bordeta no podem parlar d'altres coses més que de la imminent entrada a Can Batlló.

S'han complert més de dos anys des que vam advertir l'Ajuntament de què o bé la transformació de Can Batlló estava en marxa, o entraríem a Can Batlló a endegarla nosaltres mateixos.

A finals d'abril, en el marc d'unes jornades sobre patrimoni urbà vam visitar el recinte i vam poder comprovar que ja no hi ha, pràcticament, activitat industrial i que les demores les provoca la immobiliària, com a fórmula per adaptar la transformació urbanística als seus interessos econòmics. I als veïns, que porten 35 anys esperant Can Batlló, que ens fotin!

Ara, just unes setmanes abans del termini, el districte ve a oferirnos pressionar la propietat perquè tiri endavant el projecte, o ho farà subsidiàriament l'ajuntament. Ara? A tres setmanes d'unes eleccions? Què potser ens volen posar dins la campanya electoral? Per què no ho han fet fa un o dos o tres anys?

També han vingut a oferir-nos un espai provisional per convertirlo en equipament. El problema és que es tracta d'una nau que ha d'anar a terra i a més és una nau perifèrica amb entrada per l'exterior. I nosaltres el que volem es entrar a dins! Passejar-nos i dir en veu alta:« Això ja és nostre!» Encara que sigui amb instal·lacions provisionals.

I és per això que el proper 11 de maig farem una nova assemblea al perímetre, intensificarem les crides als veïns, els convocarem en pancartes, cartells, pintades i per les ràdios del barri; aviat penjarem una gran pancarta del campanar i, finalment, l'11 de juny convocarem tothom a la porta i entrarem a dins.

Fes-te amic o amiga de **la Burxa**

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment.

Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment (pots deixar-ho al Terra d'Escudella, c/Premià,20).
Així que ja saps!

Nom____________________
Cognoms____________________
Carrer i número____________________
Codi Postal__________ Població__________
Telèfon__________ DNI__________

Vull rebre LA BURXA a casa ☐

Amic/amiga de LA BURXA 3 euros/mes ☐ (36 euros l'any)	Col·laboració anual amb LA BURXA ☐ 5 euros/mes (60 euros l'any)	Aportacions voluntàries a LA BURXA _______euros (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc____________________
Nom del titular____________________
CODI ENTITAT ☐☐☐☐
CODI SUCURSAL ☐☐☐☐
CODI SEGURETAT ☐☐
NÚM DE COMPTE ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA

Data__________ Signatura

Cultura

Sobre el dia d'amants i lletraferides

Joni D. a la parada de la Ciutat Invisible a les Rambles. **FRANCISCO ALMEIDA FERRI 2011 WUANTAN FRITO**

Enguany el dia dels llibres i les roses ha estat precedit dels pitjors auguris meteorològics i comercials. Al barri, però, ha estat farcit d'activitats vinculades al llibre

Elba S. Mansilla
Sants

Per La Ciutat Invisible ha estat la primera Diada com a editorial, amb els autors dels llibres signant a la paradeta de la Rambla. Les setmanes anteriors van organitzar un parell d'activitats: el 12 d'abril, es va presentar el llibre *Construint la ciutat democràtica*, una història a 4 veus que reconstrueix i analitza la trajectòria del moviment veïnal i on es destaca el protagonisme d'aquest en el desgast de la dictadura i en la transformació de l'espai urbà. I el 20 d'abril, es presentà *La porta dels tres panys*, una novel·la juvenil d'aventures que busca apropar la física quàntica al públic més jove, com *El diable dels nombres* ho féu amb les matemàtiques o *El món de Sofia* amb la filosofia.

El Casal Independentista també va fer diferents activitats: la presentació de les editorials Tàntagora i Takatuka, especialitzades en llibre infantil i juvenil; una sessió d'història sobre els llibres *La instauració del franquisme al País Valencià* i *Històries de la història de Barcelona*; i la mirada crítica sobre els circuïts de producció i distribució d'aliments de la mà d'Esther Vivas, autora del llibre *Del campo al Plato*.

ELS HITS DE VENDES

Si tu em dius vine ho deixo tot… però digue'm vine d'Albert Espinosa i *Indigneu-vos!* del francès Stéphane Hessel van ser els títols més venuts el dia de Sant Jordi en les categories de ficció i assaig en català.

Els Borinots ja són majors d'edat

La colla del barri han assolit la majoria d'edat i ho va celebrar el segon diumenge de maig a la seva plaça, la Bonet i Muixí.

Roger Sánchez Amat
Sants

Acompanyats dels Capgrossos de Mataró i els Castellers de Vilafranca, aixecaren un quatre de vuit un pèl insegur però valentament finalitzat, un impecable tres de vuit i una torre de set per anar fent dentetes.

El dia abans les dones de la colla van elevar per sota un tres de sis. Enguany els Borinots tenen el repte de mantenir el bon nivell que aconseguiren la temporada passada, amb el desafiament que els suposa la renovació de part del tronc. Aquesta actuació, amb alguns canvis feliçment aplicats a la plaça, ens fa intuir que podrem seguir gaudint dels castells de nou, als quals ja ens han acostumat, i fins i tot millorar-ne la definició i treure's l'espina de les llenyes del darrer any.

Tres de sis de les dones de la colla castellera. **MARIA ROSA AGRAMUNT**

La Korrika, el Correllengua del País Basc, passa per Sants

La Korrika (cursa ininterrompuda a favor de l'euskara que recorre tot Euskal Herria durant 11 dies) va visitar Barcelona el 9 d'abril, celebrant els actes principals a Sants.

Euskal Etxea
Sants

La cursa va sortir des de l'Euskal Etxea (organitzadora de l'acte) i va recórrer els principals carrers de la ciutat abans d'arribar a Sants, on els Diables de Sants van portar l'últim testimoni. La festa va continuar amb mostres populars, un dinar per 300 persones i un cercaviles amb txaranga, abans de començar amb els concerts del Belda i el conjunt Badabadoc i Esne Beltza. Va ser la festa de cloenda a tot un mes d'activitats culturals i conferències sobre les llengües minoritzades a l'Euskal Etxea. A Catalunya, ja des del principi hi va haver activitats del Korrika, i fa 10 anys que es va començar a promoure el "mes cultural".

Cooperes o competeixes?

Economia local, solidària i cooperativa

Sants Barri Cooperatiu

En la recent Assemblea General del Coop57, la cooperativa de crèdit ha decidit celebrar la seva trobada estatal al nostre barri; serà el 23 i 24 d'octubre a Cotxeres de Sants. Tota una oportunitat per impulsar el debat, en els darrers mesos i a nivell local, sobre què fem amb els nostres estalvis.

Això és: posem els diners al servei de l'acumulació privada de la banca capitalista, o els destinem a finançar projectes d'economia social que fomentin el cooperativisme, l'associacionisme i la solidaritat en general?

DEMOCRÀCIA ECONÒMICA I SOCIAL

Els fons de Coop57 provenen de les aportacions de les seves sòcies: 350 cooperatives i associacions, que en són les propietàries; així com de 1.179 persones, les sòcies col·laboradores. Tant si dipositen estalvi com si sol·liciten crèdit, totes poden intervenir en les decisions estratègiques de Coop57.

Unes decisions que, en el 2010, han significat finançar 160 projectes per valor de 8 milions d'euros. Tant pel seu procés assembleari, com pels projectes recolzats, Coop 57 es presenta com una alternativa real, tangible i il·lusionant, a la vergonyosa rapinya a que ens ha sotmés la banca capitalista: la causant de la nostra crisi. Amb eines així, ja podem utilitzar els diners no en contra nostra, sinó per a alimentar una economia equitativa, solidària, redistribuïda: «la democràcia ha de créixer arreu i allà on està més proscrita: a l'economia».

I A ESCALA LOCAL?

Coop 57 va néixer el 1995 a Catalunya, i s'han anat multiplicant a Andalusia, Madrid, Aragó i Galícia, arrelant a les xarxes d'economia social i solidària d'arreu. Recentment, ha nascut una experiència que potser ens interessa més encara: la secció territorial del Coop 57 al Barcelonés Nord.

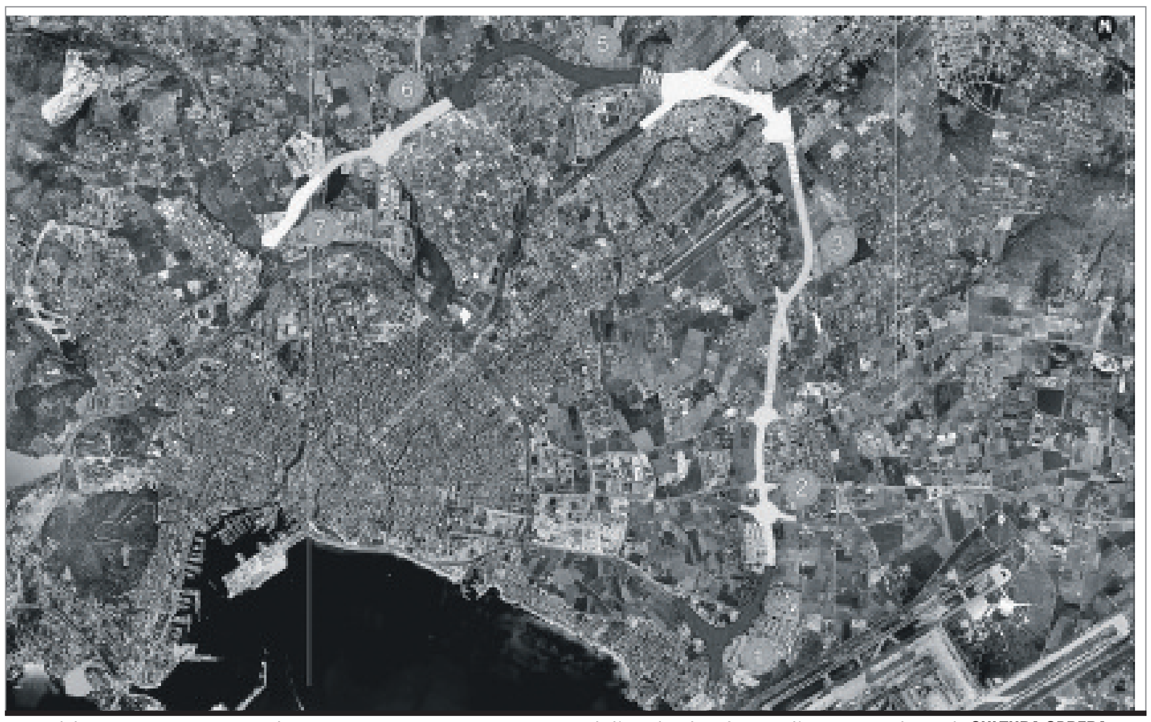

Des de fa uns mesos, gent de Gramenet del Besós, Badalona i Sant Adrià estan creant una estructura local de la cooperativa, per tal que les aportacions del territori puguin revertir en experiències socials i solidàries del territori mateix.

Ens atrevim a replicar l'experiència? És possible organitzar les estalviadores ètiques dels nostres barris per impulsar una economia local, solidària i cooperativa?

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?
En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarmar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Mapa dels 7 trams que pretenen licitar com a projectes separats per tal d'evadir els informes d'impacte ambiental. **CULTURA OBRERA**

La via destructora de Palma

El passat 25 de gener el PSOE de Balears, formació que lidera l'actual govern autonòmic, aprovà un projecte que en la legislatura passada es deia segon cinturó.

Albert Fores i Xavier Mas*
Mallorca

Aquest projecte es volia executar durant l'anterior legislatura 2003-2007 per part del govern del PP (encapçalat per Jaume Matas) i pel Consell de Mallorca (aleshores en mans d'Unió Mallorquina (encapçalat per Maria Antònia Munar) i l'antic equip de govern municipal de Palma, encapçalat per Catalina Cirer, també del PP.

Fent un joc de paraules podríem dir que en comptes de connectar alguns dels punts més estratègics de la perifèria urbana de la Ciutat de Mallorca, que ho fa, el que es pretén és connectar un mateix projecte amb dos noms diferents. Això sí amb un projecte menys agressiu amb el territori, però amb un mateix objectiu de convertir l'illa de Mallorca en una gran zona urbana on el cotxe i el capitalisme siguin els principals protagonistes, renunciant a qualsevol pla de desenvolupament on el transport col·lectiu sigui el pincipal actor. Concretament aquest projecte està pressupostat en 157 milions d'euros. Implica la construcció d'una autovia de quatre carrils de 15 km de longitud per 24 metres d'amplada de la calçada, més les vies de servei obligatòries en aquest tipus d'infraestructura. En total suposa asfaltar 254 hectàrees noves.

A més a més, projecta 14 ponts i 30 enllaços nous. Expropiant més de 150 finques agrícoles i destruint més de 20 habitatges ocupats a l'actualitat. Així es presenta una infraestructura que tindrà una capacitat per absorbir 142.200 vehicles diaris. I tot aquest megaprojecte, es planteja sense estar contemplat dins el Pla Director Sectorial de Carreteres de Balears. Recordem que aquest Pla és el que marca les línies a seguir en el cas de les carreteres i autopistes, segons el marc legislatiu de l'Estatut d'Autonomia de les Balears. Igualment, aquest pla sectorial hauria d'estar contemplat dins el Pla Territorial Insular d'ordenació del territori, i tot i que hi està, aquest projecte de Via Connectora no hi surt enlloc.

EN QUÈ CONSISTEIX EL PLA?
Per les que no conegueu la geografia mallorquina, aquest projecte seria l'equivalent al quart cinturó que es vol projectar al voltant de l'àrea metropolitana de Barcelona (des de Sant Celoni fins a Abrera, unint les comarques del Baix Llobregat amb el Maresme i el Vallès Oriental). En el cas de Mallorca l'objectiu és connectar diversos centres comercials, hospitals i zones de segona residència que envolten la ciutat de Mallorca com són: Mercapalma, diversos polígons industrials, l'Hospital de Son Llatzer, Carrefour, el centre Comercial Al Campo/ Leroy Merlin/ Decathlon, el polèmic Hospital de Son Espasses i totes les urbanitzacions que al llarg dels anys han anat creixent al seu voltant i que es seguiran construint, fet que convertirà gran part de l'illa en l'àrea metropolitana de Palma.

Aquest pla de carreteres té una sèrie de diferències respecte al pla predecessor i això fa que hi hagi menys mobilitzacions, menys resistències i més indefensió. Primer de tot, no és tant megalític com el projecte inicial presentat pels anterior governants; en segon terme, es presenta en diversos trams, la qual cosa fa que no sigui necessària l'aprovació d'un pla de viabilitat, que es pot aprovar mitjançant una tramitació d'urgència, fet que només deixa 15 dies per presentar recursos; i en últim cas, es presentat per un partit "d'esquerres", el qual sempre troba menys resistències que si fos presentat per un partit de dretes, que sovint és més sensible als moviments de protesta.

LES MOBILITZACIONS
Actualment quasi no hi ha mobilitzacions de contestació contra el projecte. Els únics que estan presentant certa combativitat són els veïns afectats, agrupats en la plataforma "Via Connectora: Així No", alguns enginyers de ponts i camins que no veuen clar el traçat, i el GOB (l'entitat ecologista més important de Balears), que està demostrant poca capacitat de mobilització quan es tracta d'enfrontar-se a un govern de progrés.

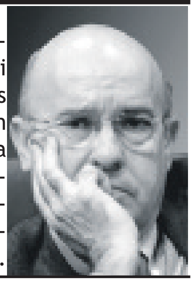
D'aquest tan sols el GOB ha exposat la seva oposició frontal a aquest projecte. De fet ja fa anys, que n'ha denunciat el greu impacte que suposarà. Ara bé la resta de col·lectius no qüestionen el model de desenvolupament, sinó els matisos; i els col·lectius que qüestionen el sistema com l'Esquerra Independentista, els grups llibertaris i els ecologistes de base no tenen capacitat o forces per mobilitzar-se contra aquesta nova infraestructura. La crisi passa factura, els que fa uns anys feren bandera de les mobilitzacions contra aquest model territorial, ara són a les cadires del poder. Així tenim que els partits polítics que abans sortiren a la foto antiautopista, ara surten a la foto posant-hi la primera pedra.

*Membres del col·lectiu redactor de la publicació mallorquina Cultura Obrera http://www.culturaobrera.org

Ara que no hi ha grip A...

Marina Geli, exconsellera de salut, va animar a la població a vacunar-se contra la grip A, per justificar la despesa excessiva en vacunes.

... toca retallar!

L'actual conseller de salut Boi Ruiz justifica les retallades en sanitat encara que els pressupostos ara afectin serveis bàsics per la salut.

SOLIDARITAT

Patricia Heras, assassinada

El 26 d'abril es va suicidar na Patricia Heras, una de les persones empresonades pel cas del 4F. Empresonada sense cap tipus de prova, com totes les altres persones relacionades amb el cas, que no han estat res més que uns caps de turc.

Molta gent va sortir al carrer, desafiant la pluja, el dijous 28 d'abril. La concentració es va convocar al Forat de la Vergonya i al final va caminar fins a la presó de dones de Wad Ras, al barri de Poblenou.

Moltes han estat les mostres de ràbia i indignació davant aquest fet, que acusen directament a l'Ajuntament de Barcelona i als muntatges policials i judicials de la seva mort. Na Patricia era innocent i estava pagant per una cosa que no havia fet. Val la pena reproduir un tros de la carta escrita per Mariana Huidobro, mare de Rodrigo Lanza, empresonat fa més de tres anys pel mateix cas: «Us menyspreo perquè sou corruptes i malvats, i em feu llàstima perquè no arribau ni a l'ombra de na Patri, ni a la del meu fill Rodrigo, ni a la de cap d'aquests nois i noies acusats i castigats tan injustament. Heu intentat corrompre'ls, fer-los mentir amb promeses de llibertat».

Maig de 2011

la Burxa

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dimarts al vespre al CSA Can Vies
(c. Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
Plana web: www.barrisants.org/laburxa

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONEIXEMENT-NO COMERCIAL.

Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- **Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
- **No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca o envieu una carta postal a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Gemma Parera, Laia Sánchez Amat, Ester Rams, Albert Ricart Sanjuan, Agus Giralt, Irene Jaume Gambín, Martí Gutiérrez Farré, Àngel Bravo Almirall, Andreu Rosés, Elba Mansilla, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Marc MC, Qel Ness, David Vázquez, Núria May Masnou, Bernat Costa, Anna Farré, Jordi Soler, Sergi M. Huete, Miki, Assemblea Can Vies, Casal Independentista de Sants, Comissió de Veïns de la Bordeta, XIS, Albert Garcia, Escola Barrufet,La Tele, Roger Sánchez Amat, Euskal Etxea,Sants Barri Cooperatiu, Albert Fores, Xavier Mas i Cultura Obrera.

RUBÉN PERIS:

«La Volta és Sants i Sants és la Volta»

Rubén Peris posa davant una fotografia de l'edició de 2009 de la Volta Ciclista a Catalunya. **ÀNGEL BRAVO ALMIRALL**

Corria el 1911 quan els competidors de la primera Volta Ciclista a Catalunya creuaren la meta al Velòdrom de Sants. I és que la història de la Volta ha estat inqüestionablement lligada al nostre barri, sobretot des que el 1922 sorgí la Unió Esportiva de Sants, que se'n va fer càrrec després del parèntesi forçat per la Gran Guerra. Amb motiu, doncs, de la passada edició en què s'ha commemorat el centenari de la competició, entrevistem Rubén Peris, actual president de la Volta a Catalunya.

Àngel Bravo Almirall
Sants

Com ha estat possible arribar al centenari de la Volta Ciclista a Catalunya?
Hem arribat al centenari perquè hi ha hagut molta gent, des del principi fins ara, que s'ha pres la Volta amb molta il·lusió, molt de carinyo i moltes ganes. Perquè seguim sent un club sense ànim de lucre i gràcies a això hem arribat on hem arribat. Però tot el mèrit no és nostre: nosaltres tenim una part i l'honor d'estar ara al capdavant. Però abans hi ha hagut moltes persones al peu del canó i sense ells no hagués estat possible arribar fins aquí.

Al web de la Volta s'hi llegeixen fragments tant captivadors com el següent: «Resten en la memòria de milers de nens d'aquell temps [els anys 70] els dies en què la classe sencera abandonava l'aula per anar a aplaudir els esforçats ciclistes al pas pel seu poble. Minvats de llibertats i de projecció exterior, la Volta es va consolidar com un dels grans estendards internacionals del sentiment de catalanitat». Podríem parlar amb els mateixos termes avui dia?
Igual. Nosaltres promocionem molt el fet que a les sortides on passa la cursa hi hagi col·legis, i gràcies a la complicitat amb els ajuntaments, són moltes les poblacions on els nens i nenes dels col·legis surten a veure la Volta, i això fa molta il·lusió, perquè sents que la feina ha valgut la pena.

«Hi ha poques proves que portin la catalanitat arreu del món com la Volta»

D'altra banda, val a dir que la Volta va molt lligada a Catalunya, no ens enganyem: és la Volta Ciclista a Catalunya. Estem parlant d'una volta a nivell nacional i que es "tuteja" amb el Giro d'Itàlia i el Tour de França, i amb la Vuelta a Espanya, o sigui que estem a un altíssim nivell. Portem el nom de Catalunya arreu, i crec que hi ha poques proves que portin la catalanitat com la porta la Volta.

Una catalanitat que va més enllà de Catalunya, perquè la Volta ha passat per Andorra, les Balears, l'Alguer, etc. Fins a quin punt es reflecteix aquesta catalanitat?
A veure, nosaltres som molt catalans, ens sentim molt catalans i portem el nom de Catalunya. Quan vaig a les reunions internacionals, tothom sap que soc català, d'un lloc diferent d'Espanya i això t'enorgulleix. Els presidents de jurat estrangers se sobten també quan veuen els Mossos d'Esquadra, en comptes de la Guàrdia Civil, i sempre reconeixen que treballen molt bé. Ens agrada que se n'adonin que som diferents.

Retornant a l'ara i aquí: quin és el paper del barri de Sants en l'evolució de la Volta?
Sants és vital. En aquest moment, l'entitat que organitza la Volta es diu Volta Ciclista a Catalunya Associació Esportiva, però això és simplement per un tema legal que permet mantenir l'estructura fiscal en dos blocs: el futbol i el ciclisme. Amb tot, la Volta segueix sent de Sants, i la prova és que estem al mateix paraigua de la Unió Esportiva de Sants. La Volta és Sants, i Sants és la Volta.

Què ha passat per què ara l'organització hagi de dependre dels organismes públics per sobreviure?
Que avui dia l'empresa privada no vol jugar, és reàcia a l'esponsorització. Si t'hi fixes, a la Vuelta d'Espanya, molts esponsors són d'entitats estatals. De fet, molts esdeveniments esportius estan caient perquè l'empresa privada està en crisi i no pot invertir en publicitat. Per mi és un error, perquè si no inverteixes en publicitat no vens, però clar, el primer que retallen les empreses és la publicitat. Per tant, crec que no hem fet res malament, el que passa és que estem immersos en una crisi molt forta.

Com és que enguany la competició no s'ha emès en directe per TV, malgrat tenir-ne'n els drets i la quantitat d'estrelles?
Això no t'ho puc respondre jo. Bé, val a dir que retransmetre una cursa de bicicletes és molt car, però ens ha sabut greu que no s'hagués pogut fer en directe. Això és un tema que hauria de respondre TV3. El que passa és que amb el tema de la crisi, TV3 també s'ha vist afectada, i ells volien que nosaltres paguéssim la producció.

«Mentiria si digués que el futur de la Volta no és complicat»

Es podria convertir la Volta en una cursa més muntanyosa com altres curses d'una setmana com La Dauphiné, la Volta a Suïssa o la París-Niça, que permetéssin moments més emocionants?
Pensem una cosa, a Catalunya tampoc tenim gaire muntanya. Dauphine passa pels Alps, i a més se celebra més endavant, prop del Tour, i nosaltres som a març. No pots endurir la carrera a inici de temporada perquè els corredors tampoc voldrien participar. Si bé és cert que enguany la Volta va quedar molt definida a partir de la tercera etapa, també és cert que a les restants de la cursa Alberto Contador va haver de batallar molt per poder mantenir la victòria.

Parlant de Contador, com contempla les acusacions de dopatge? Creu que han afectat la cursa?
Jo fins que el tribunal d'arbitratge no es pronuncïi, per mi és un digne guanyador; s'ha de demostrar el que es diu. I sí, afecta sobretot en què teniem competint el número 1, però també el 2, el 3, el 4 i el 5. Excepte el català Joaquim Rodríguez, que malauradament estava lesionat, estava el millor. Per tant, si no hagués corregut Contador, se n'hagués parlat igual.

Com preveu les properes edicions?
El futur s'espera complicat. Mentiria si digués el contrari. Esperem, però, que poguem sortir aviat de la crisi i les empreses puguin tornar a invertir en el ciclisme.

Vinyeta

Agenda

[DIMECRES 4 de maig]
21.00 | Taller d'escriptura creativa. [Lloc: Sala d'Estudi de Vapor Vell, Oganitza: Vapor Vell, tots els dimecres de maig]

[DIUMENGE 15 de maig]
10.30 | 10è Mercat d'Intercanvi. [Lloc: Pl. Bonet i Muixí, Organitza: XIS]

[DISSABTE 21 de maig]
10.00 | Tertúlia + esmorzar. [Lloc: Masnou, 9, Organitza: G.O. Àmfora]

[DIUMENGE 29 de maig]
8.15 | Senderisme al parc de la Budellera. [Lloc de quedada: taquilles FGC Pl. Cataluya, Organitza: G.O. Àmfora]

ANIVERSARI DE CAN VIES:

[DIJOUS 5 de maig]
19.00 | Taula Rodona: Juntes colze a colze guanyant el que el poder ens pren. [Lloc: CSA Can Vies]

[DIMARTS 10 de maig]
20.00 | Brindis d'aniversari + concurs de pintxos [Lloc: CSA Can Vies]

[DIMECRES 11 de maig]
21.00 | Si volen guerra, la tindran! Sopador Temàtic d'aniversari. [Lloc: CSA Can Vies]

[DIJOUS 12 de maig]
19.00 | Xerrada-debat amb experts: El risc sísmic a les centrals nuclears catalanes. [Lloc: CSA Can Vies]

[DIVENDRES 13 de maig]
19.00 | Marató de cinema de resistència. [Lloc: CSA Can Vies]

[DISSABTE 14 de maig]
14.00 | Dinar popular + sobretaula. [Lloc: CSA Can Vies]

22.00 | Concert d'aniversari: The Rigodonians, Lo Petit Comité, Natural Band i La Fanfarria Contratiempo. [Lloc: Pl. Josep Pons (Antiga Pl. Màlaga)]

[DIUMENGE 15 de maig]
9.00 | Okupi Txampinyons Lig: Campionat de futbol ressacós. [Lloc: Pl. La Farga]